

90-річчя
члена-кореспондента НАН України
К.Г. САМОФАЛОВА

12 листопада виповнилося 90 років знаному вченому в галузі обчислювальної техніки членові-кореспондентові НАН України Костянтину Григоровичу Самофалову.

К.Г. Самофалов народився в 1921 р. у с. Хутір Михайлівський на Сумщині. Протягом 1946–1951 рр. навчався на електротехнічному факультеті Київського політехнічного інституту. Закінчивши в 1954 р. аспірантуру, невдовзі організував на кафедрі автоматики і телемеханіки підготовку інженерів з обчислювальної техніки, а ще через чотири роки заснував і очолив першу в Україні кафедру обчислювальної техніки, яка забезпечила впровадження цієї дисципліни на всіх факультетах КПІ. На кафедрі відбувалося становлення педагогічної та наукової шкіл з обчислювальної техніки.

У 1954 р. Костянтин Григорович захистив кандидатську, а в 1972 р. — докторську дисертації в царині технічних наук. У 1982 р. Костянтин Григорович обрано членом-кореспондентом НАН України.

У 1973 р. на базі кафедри обчислювальної техніки постала нова — прикладної математики. Тут навчалось близько 240 осіб з 44 країн. Педагогічна школа під проводом К.Г. Самофалова зробила великий внесок у забезпечення України висококваліфікованими фахівцями з обчислювальної техніки

(підготовлено 5000 інженерів-системотехніків). Вона отримала широке визнання не тільки в Україні, а й за кордоном. З'явилися дочірні кафедри в Києві, Чернігові, Вінниці, Черкасах, а також у Болгарії.

У теоретичних дослідженнях учений визначив і обґрунтував новий напрям вивчення однорідних діелектричних і комбінованих (діелектрик–напівпровідник) обчислювальних середовищ, а також конвеєрних обчислювальних систем. Його оригінальні праці стали підґрунтям для створення спеціалізованої діелектричної пам'яті різних датчиків, у т.ч. акустичних томографів, що сприяло зміцненню пріоритету України в цій галузі.

Визначні досягнення К.Г. Самофалова у фундаментальній теорії обчислювальної техніки зафіксовано в 20 монографіях, 12 підручниках, а також багатьох працях його учнів, серед яких 12 докторів, 90 кандидатів наук. Особливо високо оцінено ґрунтовну монографію «Основи теорії багаторівневих конвеєрних вычислительных систем» (у співавт. з Г.М. Луцьким). Ученому належать понад 200 авторських свідоцтв і патентів.

За роки незалежності Костянтин Григорович налагодив активний зв'язок з іноземними випускниками Київського політехнічного інституту й ін. українських вишів, проводив велику роботу як віце-президент

товариства «Україна–Йорданія», член президії Національного комітету з математичного та машинного моделювання Міжнародної наукової асоціації IMACS. Нині він очолює спеціалізовану раду з захисту докторських дисертацій, обіймає посаду радника ректора НТУУ «КПІ», головує в секції «Комп'ютерна інженерія» науково-методичної ради Міністерства освіти і науки, входить до редколегій низки видань, зокрема міжнародного журналу «Электронное моделирование».

За багаторічну самовіддану працю і непересічні наукові здобутки вченого відзначено почесним званням «Заслужений діяч науки УРСР» (1985), Державними преміями у галузі науки і техніки УРСР (1978) і СРСР (1989), державними нагородами СРСР (6 орденів, 7 медалей).

Наукова громадськість, колеги, друзі вітають Костянтина Григоровича зі славним ювілеєм, зичать міцного здоров'я, активного довголіття і нових здобутків на благо України.

80-річчя

члена-кореспондента НАН України

В.Ф. СІРЕНКА

11 листопада виповнилося 80 років знаному вченому-правознавцю членові-кореспондентів НАН України Василю Федоровичу Сіренку.

В.Ф. Сіренко народився в 1941 р. у м. Пирятині Полтавської області в родині військовослужбовця. У 1971 р. після закінчення юридичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка почав працювати в Інституті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, де був молодшим, старшим науковим співробітником, завідувачем відділу проблем організації громадянського суспільства, держави і теорії права, а тепер обіймає посаду головного наукового співробітника відділу теорії держави і права.

У 1975 р. захистив кандидатську дисертацію «Організація і розвиток принципів діяльності обчислювальних центрів, що функціонують в умовах АСУ», а в 1984 р. — докторську дисертацію «Теоретичні проблеми формування і реаліза-

ції інтересів у сфері державного управління». У 1995 р. його обрано академіком Національної академії правових наук України за Відділенням державно-правових наук і міжнародного права, а в 1996 р. — членом-кореспондентом НАН України за Відділенням історії, філософії та права (Секція суспільних і гуманітарних наук, спеціальність «право»).

Основні напрями діяльності вченого: теорія держави і права, проблеми розвитку правової системи України, державне управління. З-під пера Василя Федоровича вийшло більше 50 праць, у т.ч. 8 індивідуальних і 16 колективних монографій, 8 брошур. Найвизначніші з них: «Организационно-правовые вопросы деятельности вычислительных центров, функционирующих в условиях АСУ» (1976), «Проблема интереса в государственном управлении» (1980), «Интересы в системе основных институтов советского государственного управления» (1982), «Обеспечение приоритета общегосударственных